

ת"פ 802/12/16 - מדינת ישראל נגד סמי נאסר

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל

ת"פ 802-12-16

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד
סמי נאסר
ע"י ב"כ עו"ד מנחם בלום

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בגדר **האישום הראשון** בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, **לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן - **החוק**) בנסיבות סעיף 335 (א)(1) לחוק, בעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק. מדובר באירוע שהתרחש ביום 16.11.16, בסמוך לשעה 06:45, בואדי קאדום. הנאשם פגש, באותו מקום, את המתלונן, ס.ר. בין השניים התנהל ויכוח כשלפתע הנאשם הצמיד ראשו לראש המתלונן, תפס בחולצתו של המתלונן ובידו השנייה שלף סכין והצמידה לצווארו של המתלונן. המתלונן דחף את הנאשם ואחז את הסכין. הנאשם משך את הסכין, כתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך בכף ידו הימנית. בנוסף, הנאשם נשך את המתלונן ביד ימין וכן איים עליו. בגדר **האישום השני** הנאשם הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) + (2) לחוק. מדובר באירוע שהתרחש למחרת האירוע שבאישום הראשון, דהיינו ביום 17.11.16, בשעה 19:50. באותה עת ישבו מספר אנשים מבני משפחת ר' במשרד הנמצא בסמוך לכיכר בראס אל-עמוד. הנאשם הגיע, ביחד עם אחרים, מהמדרגות של ואדי קאדום עם אקדח בידו, ירה מספר יריות באוויר ואז כיוון את האקדח לעבר בני משפחת ר', ביניהם היה גם ס.ר, וירה לעברם מספר כדורים, כאשר אחד מהם פגע ברגלו של א.ר' וגרם לפציעתו.

2. הנאשם הנו כבן 36 ובעברו עבירת נהיגה תחת השפעת סמים.

3. **ב"כ המאשימה** ביקשה כי ייקבעו שני מתחמים שונים שכן מדובר באירועים נפרדים ובעבירות שונות. באשר לאירוע הראשון - הוא נוצר על רקע וויכוח מילולי סתמי שהוביל לשימוש שעשה הנאשם בסכין, (קיים תיעוד רפואי לפגיעה - (ת/17 ו - ת/19). לגבי הערכים המוגנים - אלה קדושת החיים, כבוד האדם, שלמות הגוף והפגיעה בביטחון האישי של הנפגע). נקבע כי שימוש בכלי תקיפה מחייב ענישה משמעותית (ובאה הפנייה לפסיקה בנקודה זו), וקיים הצורך למגר תופעה זו. מדיניות הענישה הנוהגת, כעולה מהפסיקה, הנה לעונשי מאסר לתקופות משמעותיות, והמתחם הראוי הנו 18 עד 36 חודשי מאסר בגין האישום הראשון.

באשר לאישום השני - מדובר בהסלמה בין האירועים ושימוש שנעשה באמצעות נשק חם. באה הפניה לפגיעתו

של המתלונן. הערכים הנם אותם ערכים כבאירוע הראשון כאשר שימוש בנשק חם טומן בחובו אפשרות לתוצאה קטלנית, ובאה הפניה לרמת ענישה כפי שבאה לידי ביטוי בהחלטות שונות. המאשימה טענה כי המתחם הראוי, בגין האישום השני, הנו 5 עד 6 שנות מאסר (בנוסף לרכיבים נוספים). הודגש כי העבירות בוצעו שעה שהנאשם ביצע עבודות שירות בגין עניין אחר. יש למקם את עונשו של הנאשם סמוך לשליש התחתון בשני האישומים בכל אירוע ובאופן שיוטלו על הנאשם 7 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה, ופיצוי לשני המתלוננים וקנס.

4. מטעם הנאשם העיד, במסגרת הטיעונים לעונש, מר ר' פהמי, אביו של א אשר נפגע מהירי. לדבריו, נעשתה סולחה בין הצדדים (הוגש הסכם סולחה).

5. **ב"כ הנאשם** טען כי אלמנט הרצייה חשוב מאוד לעניין עונשו של הנאשם ובעניינו של הנאשם נשאלת השאלה האם הייתה לנאשם כוונה לפגוע במתלונן באופן ממשי או רק לאיים. המתלונן ניסה לפרוק את הסכין מידו של הנאשם וכאשר הנאשם משך את הסכין היפנית מידי המתלונן, נוצר החתך. הנאשם אף נשך את המתלונן בחזהו לאחר שהמתלונן לפת אותו בלפיתת חנק, וכן, אין מדובר בסכין בעלת פוטנציאל לגרימת נשק ממשי. אירוע זה הסתיים בסולחה. הנאשם והמתלונן היו חברים מאז ילדותם ויש לכך משמעות.

לגבי האירוע הנוסף, שוב יש לבחון את היסוד הנפשי - הירי לא היה מכוון אל מי שבסופו של דבר נפגע, שכן לאיחאב לא היה קשר עם הנאשם או סכסוך עמו. פגיעה באמצעות אקדח במרחק של לפחות 50 מ' הנה כמעט בלתי אפשרית בוודאי למי שאינו מיומן. לא ידוע במי התכוון הנאשם לפגוע ואין ידועה כוונתו הספציפית ולכך יש משמעות לעניין הענישה. הנאשם עצור במשך 8 חודשים, בתנאי מעצר קשים. מדובר באדם נורטיבי, נשוי ואב לשלושה ילדים, משפחתו זקוקה לו, והוא אמור לחזור ולהתגורר באותו אזור, ענישה מכבידה עלולה להצית הסכסוך מחדש, ויש להביא גם זאת בחשבון. הסיכוי שהנאשם יחזור על מעשיו אינו קיים, באה הפניה לפסיקה לפיה העונש ההולם הנו 10 עד 15 חודשי מאסר בפועל, אף שבחלק באותם מקרים הייתה כוונה לפגיעה ממשית.

על כן נטען כי ניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם או לכל היותר עד 20 חודשי מאסר.

דין ומסקנות

6. מעשיו של הנאשם קשים מבחינת לחיצתו הקלה על ההדק תרתי משמע. בגין אירוע מינורי, בגדר האישום הראשון, והטענה לפיה המתלונן בגדר אותו אישום התבונן באשתו של הנאשם, הנאשם לא חשש לעשות שימוש בסכין ולפגוע במתלונן אף, שבתחילה, המתלונן ביקש ממנו לנתק מגע ולהימנע מעימות מיותר. הנאשם, אף שעשה כאמור שימוש בסכין על מנת לפגוע במתלונן, לא התקררה דעתו, הסלים מעשיו וכבר למחרת עשה שימוש בנשק חם, כאשר ירה מספר קליעים לעבר בני משפחת ר'. המרחק המדויק ממנו ירה הנאשם אינו חשוב, שכן ידוע שירה ממרחק שאיפשר פגיעה, ואכן, איהאב נפגע ברגלו. באותו מידה יכול היה להיפגע איבר אחר בגופו.

מעשי הנאשם, בשני האירועים, פגעו בערך המוגן של קדושת הגוף והחיים ושלמות הגוף והביטחון האישי. גם אם הנאשם חש נפגע מהתנהגות המתלונן באישום הראשון (ולא כך היה), לאחר שעשה שימוש בסכין, הוא הקצין מעשיו ועשה שימוש בנשק חם וגרם לפגיעה בגוף, פגיעה שיכולה הייתה להסתיים באובדן חיים. מעשי הנאשם מבטאים זלזול בחיי האחר. הנאשם, לפחות בגדר האישום השני, תכנן מעשיו, שלט בהם ורצה בהם.

בגין האירוע הראשון יש לקבוע מתחם שבין עשרה ועד עשרים וארבעה חודשי מאסר ובגין האירוע השני 4 עד 6 שנות מאסר. ניתן לגזור, בנסיבות העניין, עונש כולל. העונש אמור לשקף חומרת מעשיו ולכלול גם יסוד ההרתעה.

לאור האמור אני גוזר על הנאשם כלהלן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של חמש וחצי שנים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.
- ב. מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. פיצוי למתלונן מהאישום הראשון בסך 2,500 ₪ ובסך 7,500 ₪ פיצוי למתלונן מהאישום השני. הפיצויים ישולמו עד 1/9/18.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום

ניתן היום, ט"ז אייר תשע"ח, 01 מאי 2018, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי
כרמל,
שופט